

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Pc/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119202710
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119202710.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci manželov: G. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, O. - O. O., zastúpený JUDr. Barbora Petrovič, advokátka so sídlom Hlavná 44, Trnava, a V. W., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, O. - O. O., toho času B. M. XX, G., o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo manželov uzavreté dňa 21.06.1986 v O., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu O., zväzok R., ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XX, sa r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ (manžel) sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.04.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozviedol jeho manželstvo s manželkou. V návrhu uviedol, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 21.06.1986 pred Miestnym Národným výborom v O., pričom u oboch účastníkov konania sa jedná o prvé manželstvo. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve už plnoleté deti. Účastníci konania uzatvorili manželstvo asi po dvojročnej známosti z dôvodu vzájomnej náklonnosti a lásky. Manželstvo bolo prvých sedem rokov harmonické, problémy sa začali objavovať nástupom manželky do práce po rodičovskej dovolenke, kde začala v nadmernej miere užívať alkohol, čo sa postupom času stále stupňovalo a zhoršovalo. Tvrdil, že manželka sa z dôvodu nadmernej konzumácie alkoholu prestala príkladne starať o domácnosť, častejšie aj počas dňa pospávala, začala zanedbávať rodinu, dokonca bola opakovane prepustená zo zamestnania okamžitým skončením pracovného pomeru z dôvodu požitia alkoholu. Manžel mal záujem toto riešiť, navrhoval manželke liečenie, čo však neustále manželka odmietala. Po Veľkej noci v roku 2015 sa manželka odsťahovala a už sa viac do spoločnej domácnosti nevrátila. Toho času by mala bývať s priateľom, s ktorým žije v mimomanželskom vzťahu. Manželka bez vedomia manžela čerpá úvery, ktoré následne nespláca. Z uvedených dôvodov považuje navrhovateľ manželstvo za tak vážne a trvalo rozvrátené, že je dôvodné ho rozviesť.

2. Manželka sa na výzvu súdu k návrhu manžela nevyjadrila.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom manžela (navrhovateľa) a oboznámením sa s ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti manželky s poukazom na ustanovenie § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom zistil nasledovný skutkový s právny stav:

4. Manžel na pojednávaní uviedol, že manželstvo bolo spočiatku harmonické a asi tak 7 rokov po uzavretí manželstva sa to začalo zhoršovať. Podľa jeho vyjadrenia, problémom v manželstve bolo manželkine nadmerné požívanie alkoholu. Manželka si problém neprípúšťala odmietala ho, odmietala aj liečenie. Spoločne nežijú asi 4 roky, keď manželka odišla zo spoločnej domácnosti, zrejme za iným partnerom a od toho času spoločne ani nehospodária ani sa intímne nestýkajú. Približne rok nie je s manželkou ani v kontakte. Manžel mimomanželskú známosť nemá, ale má vedomosť, že manželka má mimomanželskú známosť. Záverom dodal, že potom ako manželka opustila domácnosť, si zobrala úver, o ktorom som sa dozvedel neskôr, po tom ako mu prišiel list od exekútora. Nádej na obnovenie manželského spolužitia nie je možná.

5. Účastníci konania manželstvo uzatvorili dňa 21.06.1986 v O.. U oboch manželov, ktorí sú slovenskí štátni občania, ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádzajú dve plnoleté deti. Zásadnejšie konflikty v manželstve vznikli po siedmich rokoch manželstva, a to nástupom manželky do práce po rodičovskej dovolenke, kedy začala v nadmernej miere užívať alkohol, čo sa postupom času stále stupňovalo a zhoršovalo. Manželka sa z dôvodu nadmernej konzumácie alkoholu prestala príkladne starať o domácnosť, začala zanedbávať rodinu, protialkoholické liečenie odmietala. V roku 2015 manželka odišla zo spoločnej domácnosti, do ktorej sa už nevrátila. Toho času by mala žiť s partnerom v mimomanželskom zväzku. Manželka bez vedomia manžela čerpá viacero úverov, o ktorých nemá manžel vedomosť. O obnovenie manželského spolužitia nemá manžel záujem.

6. Podľa čl. 1 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“), manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

7. Podľa článku 4 základných zásad Zákona o rodine, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

8. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

9. Podľa § 19 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd. Na výkon povolaní a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

10. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených.

11. Podľa § 23 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa §18 a 19.

12. Podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13.

14. Podľa § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

15. Súd pojednával v neprítomnosti manželky, nakoľko predvolanie na pojednávanie jej bolo riadne doručené dňa 17.05.2019, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila včas a vážnymi okolnosťami, o odročenie pojednávania nepožiadala.

16. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Povinnosť žiť spolu znamená vytvorenie vzájomného životného spoločenstva, pokojného a harmonického spolužitia. V rodinnom prostredí by mala vládnuť atmosféra vzájomného porozumenia, tolerancie, dôvery a lásky. Povinnosť vytvárať zdravé rodinné prostredie je najširšie koncipovanou povinnosťou, ktorá vychádza z účelu manželstva. K zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len vtedy, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozvod manželstva by mala byť krajná a posledná možnosť riešenia rozvratu vzťahov medzi manželmi, ku ktorej by mal súd pristúpiť len vtedy, ak sú na to splnené podmienky.

17. Všeobecnou hmotnoprávnou podmienkou na rozvod manželstva je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi, spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva, a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Rozvrat vzťahov musí byť kvalifikovaný, jeho intenzita by mala byť vysoká a musí sa javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa majú týkať podstatných vecí manželského spolužitia a musia byť medzi nimi vážne narušené citové vzťahy, i keď nie je vylúčené, že aj pretrvávajúce nezhody ohľadom nepodstatných vecí môžu zapríčiniť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Zákon predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva a rodiny založenej manželstvom.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvalo rozvrátené, neplní svoj účel. Manželstvo bolo problematické už dlhší čas, problémy sa stupňovali a v súčasnosti neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií. Manželia už spolu nežijú, spoločne nehospodária a ani sa intímne nestýkajú už najmenej 4 roky. Z manželstva pochádzajú dve deti, ktoré sú už plnoleté. Ich manželstvo je len formálnym zväzkom. Vzťahy medzi manželmi sú narušené, manželka má mimomanželský vzťah, s manželom spolu nekomunikujú, dokonca už vyše roka nie sú v žiadnom kontakte. Navyše manželka bez vedomia manžela čerpá úvery, ktoré riadne nespláca. Manžel pred otvorením pojednávania a aj v konaní výslovne uviedol, že neexistuje nádej na obnovenie manželského spolužitia. Vzhľadom na uvedené sa nedá predpokladať, že by sa manželstvo účastníkov mohlo obnoviť s perspektívou do budúcnosti. Manželstvo účastníkov neplní základné funkcie, ktoré predpokladá zákon o rodine, je trvalo a hlboko rozvrátené, preto súd návrhu manžela vyhovel a manželstvo rozviedol.

19. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že zákon súdu ukladá, aby viedol manželov k odstráneniu príčin rozvratu manželstva a usiluje sa o ich zmierenie (§ 96 ods. 1 CMP). Povinnosť súdu zmierovať manželov treba ale vykladať tak, že súd ju realizuje vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prípadu. Nie je ani vylúčené, aby súd od snahy o odstránenie príčin rozvratu manželstva upustil, keď je mu zrejmé, že príčiny rozvratu sú natoľko závažné, že nie je možné manželov uzmierniť, naopak, rozvod sa môže s prihliadnutím k okolnostiam prípadu javiť aj napriek všeobecnému záujmu spoločnosti na zachovanie manželstva ako najlepšie riešenie danej situácie. Uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia budúcich manželov, pričom u už existujúceho manželstva je potrebné vziať do úvahy právo oboch manželov reagovať najmä na vývin ich vzájomných vzťahov vyhodnocovaním toho, či dôvody vedúce k dobrovoľnému a slobodnému rozhodnutiu vytvoriť s niekým trvalé životné spoločenstvo stále existujú a ak tomu tak nie je, aké sú príčiny takéhoto stavu a či tento treba považovať za trvalý (nezvratný) alebo naopak za taký, ktorý vykazuje len znaky dočasnosti. Súd v ďalšom poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. XXCoP/XXX/XXXX zo dňa 31.01.2018, sp. zn. 24CoP/21/2018 zo dňa 18.04.2018 alebo sp. zn. XXCoP/XX/XXXX zo dňa 31.05.2017. V predmetnej veci súd aj pred otvorením pojednávania zisťoval stanovisko manžela, pričom manžel vzhľadom na okolnosti vylúčil obnovenie manželského spolužitia. Súd aj bez výsluchu manželky ako druhého účastníka konania ich manželstvo rozviedol, aj s prihliadnutím na trvalý postoj manžela, ktorý nemieni za žiadnych okolností obnoviť manželské spolužitie. Ako už súd uviedol vyššie, manželstvo je dobrovoľným zväzkom a nie je možné nútiť druhého manžela v takomto zväzku zotrvať, o to viac keď manželstvo už neplní úlohy a poslanie plynúce mu zo zákona. Napokon, manželka aj tým, že sa na

pojednávaniu napriek predvolaniu nedostavila a vo veci sa vôbec nevyjadrila, prezentovala svoj postoj k manželskému zväzku.

20. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanoveniach § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods. 1 a 2 Zákona o rodine).